

Sobota 9. týždňa

Mk 12,38-44

Dôvera v Boha

Poukázať na správnu cestu dôvery

Černošský kazateľ raz takto karhal svoje ovečky : „Vaša nevera, bratia a sestry, je už naozaj škandalózna. Prišli ste sem, aby ste prosili Boha o dážď po takom dlhom období sucha. A čo vidím? Ani jeden z vás sa neodvážil priniesť zo sebou dáždnik.“¹

Misionár sa stretol s nedôverou. Naproti tomu vdova z dnešného evanjelia bezvýhradne dôverovala Bohu. „***Dala všetko čo mala, všetko svoje živobytie***“ (Mk 12,44b).

Táto chudobná žena iste mala nejakú kravičku, peniaze neboli jej jediný zdroj obživy. A hoci ich mala málo, dala ich všetky do chrámovej pokladnice, pretože nebola na nich závislá. Nešpekulovala, veď si mohla jednu mincu ponechať. Na rozdiel od iných, čo mali mnoho a záviseli od majetku, v porovnaní s ňou vhodili veľmi malé percento zo svojho nadbytku.

Bratia a sestry, naše súdy a Božie súdy, náš pohľad a Boží pohľad. Pán Ježiš sedel pri chrámovej pokladnici a sledoval ľudí, ktorí prechádzali okolo. Ten, ktorý pozná ľudské srdcia, pozná súvislosti, vyslovil súd: „Dala najviac.“ My by sme to súdili asi ináč, podľa vhodenej sumy. Božia logika je iná od ľudskej, ktorá vidí len vonkajšok. My často súdime, ale nepoznáme okolnosti, ani pohnútky, úmysel človeka. Hľadáme svoju pravdu, nie, aká ona naozaj je. Filozofia hovorí, že pravda je vzťahom, medzi skutočnosťou a rozumom. Morálna pravda je pravda reči. Je to vtedy, keď sa naše poznanie o veci, zhoduje s našimi slovami alebo skutkami. O túto pravdu sa máme usilovať. Aby sme vyznávali to, čomu veríme. Preto je veľmi dôležité snažiť sa o čo najhlbšie poznanie.

Vo viacerých profesiách platí zásada: „Dvakrát meraj a raz rež.“ Poznáme ju veľmi dobre. Najmä tí, ktorí pracujú s rôznym materiálom, vedia aké veľké straty by mohli vzniknúť z rýchlej a nepresnej roboty. A táto zásada platí aj v oblasti poznávania. Určite ste sa už stretli s termínom „JPP“: Jedna pani povedala. Tak sa zvyknú šíriť rôzne klebety, ktoré v sebe iste obsahujú niečo pravdivé, ale zároveň k tej pravde je pripojené klamstvo, a to je často horšie ako čistá lož. Poznáme to aj z vlastnej skúsenosti. Viac bolí človeka, keď počuje o sebe nepravdivé reči, ako facka.

¹ WOJTOWICZ, K.: *O kázni a dáždnikoch*. Bratislava : Lúč, 1991, s. 27.

Pýtajme sa seba: „Čo hovorím ja“? Sú moje reči overené skúsenosťou alebo len tak hazardujem so slovami a podávam ďalej myšlienky, v ktorých je pomiešaná pravda s klamstvom? Komu dôverujem, viac klebetám a horoskopom ako Bohu a jeho prisľúbeniam?

Chudobná vdova z evanjelia nám ukazuje správnu cestu. Je to cesta dôvery v Boha. Tá chýbala veriacim z úvodného príbehu. Prosme, preto Pána Ježiša, aby sme sa posilnili vo viere, aby sme boli jeho vernými učeníkmi pravdiví v reči, ochotní v skutkoch a stále dôverujúcimi Bohu.

Amen.